

SCHIFFNER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA

1027 Budapest Margit krt. 50-52. I em. 12. telefon: 225-73-40, tel/fax: 212-69-96

A Szekszárdi Járásbíróság (27.P.20.459/2014.) útján

Alkotmánybíróság részére	
Ügyszám:	11/1722-0/2015
Érkezett:	2015 JÚN 11.
Példány:	4
Melléklet:	Kivüljegyzett dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd a Schiffner és Társai Ügyvédi Iroda (székhelye: 1027 Budapest, Margit Krt. 50-52. e-mail: schiffnerestsai@t-online.hu, telefax: +36-1-212-6996)

Tisztelt Alkotmánybíróság!

SZER	20. 459 / 2014
Ügyirat száma:	
Érk.:	2015 JÚN 03.
Példány:	4
Érk. módja:	faxon, e-mail

Kivüljegyzett dr. Pálvölgyi Miklós ügyvéd a Schiffner és Társai Ügyvédi Iroda (székhelye: 1027 Budapest, Margit Krt. 50-52. e-mail: schiffnerestsai@t-online.hu, telefax: +36-1-212-6996)

képviselőként eljárva az F/1. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján dr. Szél Bernadett országgyűlési képviselő (1357 Budapest, Széchenyi rkp. 19.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság által 13.Pf.20.706/2014/6. szám alatt hozott jogerős ítélettel szemben

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

nyújtok be, amelynek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a támadott ítéletet semmisítse meg.

1. A támadott ítélet – a Szekszárdi Járásbíróság 27.P.20.459/2014/7. szám alatt hozott elsőfokú ítéletét részben megváltoztatva – 13, az ítéletben nevesített, a másodfokú bíróság által 2014. január 1-je előtt keletkezett környezeti hatástanulmányokként azonosított dokumentum kiadásának elrendelése mellett a fennmaradó részében elutasította azt a keresetemet, amely arra irányult, hogy

- a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk(ok) létesítésével kapcsolatos döntés gazdasági, környezeti és más hatásairól, kockázatairól készült minden hatástanulmányt, valamint az előkészítést szolgáló tevékenység során készített minden további hatástanulmányt,
- a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk(ok) létesítésével kapcsolatos, 2014. január 14-én Moszkvában aláírt term sheeteket

alperes adja ki.

1: 1/ a 100% rész 13.Pf. 20.706/2014/6. u. ítélet ellen a Szekszárdi Járásbíróság által hozott ítélettel szemben (5 péld.)
2. nr. 06.2015/6
13. 6.11.2015

A jogerős ítélet szerint egyfelől a kereseti kérelemhez képest kiadni nem rendelt adatok, azaz minden, nem kifejezetten a beruházás környezeti hatásairól szóló és egyben a beruházásról szóló államközi megállapodás – a 2014. január 14-én aláírt, a Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2014. évi II. törvényben kihirdetett együttműködési megállapodás (a továbbiakban: Egyezmény) – megkötése előtt készült dokumentum az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 27. § (5) bekezdése alapján a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános, azaz automatikus nyilvánosságkorlátozás áll fenn esetükben, másfelől „a döntés-előkészítő jelleg megállapítása a kért gazdasági-pénzügyi adatok üzleti titok jellegének mélyebb és részletekbe menő feltárását nem teszi indokolttá”. Az e minősítéssel kapcsolatos legfontosabb jogkérdésre, vagyis arra, hogy az Együttműködési Megállapodás számít-e az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerinti döntésnek, a másodfokú ítélet válasza az, hogy nem, mivel „[t]artalmilag az Egyezmény a Megvalósítási megállapodások nélkül nem teljes, abból jogok és kötelezettségek nem keletkezhetnek”.

A jogerős ítélet másfelől megállapítja, hogy alperes a term sheeteknek az általa más szerv a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium – által minősített adatokat nem tartalmazó kiadásával az adatigénylést teljesítette, így a bíróság az érintett adatok tekintetében csak a minősítés formai feltételei tekintetében végzett vizsgálatot, a minősítés tartalmi felülvizsgálatára azonban az eljárásban – a hatályos törvényi szabályokkal egyébként összhangban – nem került sor.

2. Az Abtv. 27. §-a szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

A jogerős ítélet az alábbiakban részletesen kifejtettek szerint sérti az Alaptörvény VI cikk (2) bekezdésben elismert, a közérdekű adatok megismeréséhez való jogomat. A támadott ítélet közérdekű adat hozzáférhetővé tételére irányuló, általam mint felperes által indított keresetet utasított el, így az ügyben érintettnek minősülök. A rendelkezésére álló rendes jogorvoslati

lehetőségeket kimerítettem, az ügyben felülvizsgálati eljárás vagy perújítás nincs folyamatban, nem fogok felülvizsgálati kérelmet benyújtani a támadott bírósági döntés ellen. A bírói döntést annak alaptörvény-ellenessége érdemben befolyásolta, hiszen az elutasította a közérdekű adat hozzáférhetővé tételére irányuló keresetemet. A támadott ítéletet a jogi képviselőm 2015. április 2-án kapta kézhez, így – az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 28. § (2) bekezdésére is figyelemmel – a hatvannapos törvényi határidőn belül kerül benyújtásra a panasz.

3. A támadott ítélet az álláspontom szerint három vonatkozásban is sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését: egyrészt azzal, hogy – a kiadni rendelt 13 környezeti hatásvizsgálati dokumentum kivételével – a kért tanulmányok egészét az Infotv. 27. § (5) bekezdése hatálya alá tartozó döntés megalapozását szolgáló adatnak minősíti, másrészt azzal, hogy nem vizsgálta, milyen döntés meghozatalával összefüggésben és mennyiben áll fenn a nyilvánosságkorlátozás indokaként felhozott körülmény, harmadrészt pedig sem a perben, sem azon kívül nem volt lehetőségem arra, hogy a kért adatok tekintetében elvégzett minősítés tartalmi bírósági felülvizsgálatát elérjem.

3.1. A 21/2013. (VII. 19.) AB határozat szerint „[a] közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog érvényesülése érdekében nem tekinthető az Alaptörvénnyel összhangban állónak az olyan korlátozás, amely (...) egy dokumentumot annak tartalmától függetlenül, teljes egészében nyilvánosságkorlátozás alá helyez. A fentiek alapján tehát a dokumentum egésze – a tartalmától függetlenül – nem minősíthető döntést megalapozó adatnak.” {Indokolás [46]}

A támadott ítélet azonban éppen ezt tette: a kért dokumentumok közül azokat, amelyeket kiadni nem rendelt, teljes egészében döntést megalapozó adatnak minősítette, amely a hivatkozott alkotmánybírósági döntés szerint sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését.

3.2. Amint arra a 21/2013. (VII. 19.) AB határozat rámutatott, az adatnak a döntés megalapozását szolgáló jellege csak akkor lehet gátja a közérdekű adatok megismeréséhez való jognak, ha a megtagadást az adatkezelő megfelelően indokolja, amely indokolásnak „egyrészt ki kell terjednie arra, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kívánt közérdekű adat, másrészt arra is, hogy a közérdekű adat kiadása mennyiben befolyásolja a szóban forgó döntés meghozatalát,

vagyis, hogy az meghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását vagy ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát.” {Indokolás [45]}

Az Alkotmánybíróság ezen döntésében rögzítette, hogy „[a]z eljáró bíróságok ítéleteikben így tehát az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt alapjog érvényesülését az I. cikk (3) bekezdésébe ütköző módon korlátozták akkor, amikor nem vizsgálták, hogy az adatigénylő által kért jelentés (vagy annak egy része) konkrétan milyen döntés megalapozására szolgált, hanem e nélkül a jelentés egészét érintően elfogadták, hogy döntés megalapozását szolgáló adatnak minősült. Így tartalmilag sem vizsgálták, hogy az igényelt közérdekű adatok kiadása valóban befolyásolná-e az adatkezelő döntésének meghozatalát, meghiúsítaná-e a döntés hatékony végrehajtását vagy ellehetetlenítené-e az illetéktelen befolyástól mentes, független, hatékony köztisztviselői munkát.” {Indokolás [58]}

Nem vitatom, hogy a másodfokon eljáró bíróság e feladat teljesítésére – hivatkozva magára az alkotmánybírósági határozatra is – törekedett. Azonban azáltal, hogy az alperesi érvelést lényegében változtatás nélkül elfogadva abból indult ki, hogy egyrészt *minden*, a beruházás gazdasági-pénzügyi hatásait vizsgáló adat, amelyet az alperes kezelt, másrészt *minden*, 2014. január 14-én vagy azt követően keletkezett, az alperes által kezelt adat, amely a beruházás környezeti hatásaira vonatkozik, szükségképpen döntés-előkészítő adata az Egyezményt követő, azt végrehajtó további döntéseknek is, így a bíróság nem végezte el az érintett dokumentumok tartalmi elemzésén nyugvó, az egyes adatkörök egyedi minősítésén alapuló mérlegelést, hatásában mégis oda vezet, hogy az ügyben a 21/2013. (VII. 19.) AB határozat által megkívánt mérlegelésről nem beszélhetünk.

Nem vitatom, hogy az adatkérés tárgya szerinti beruházás megvalósításával összefüggésben a magyar fél részéről eljáró közhatalmi szervek több, egymást követő döntési eljárásban egymásra épülő döntéseket hoznak. Az adatkérés azonban nem „a későbbiekben létrehozandó megvalósítási megállapodások és az engedélyezési folyamat végén születendő hivatali döntés megalapozásául szolgáló adatok”, hanem magának az új atomerőművi blokk(ok) létesítéséről szóló – a 2014. január 14-én aláírt, a Magyarország Kormánya és az Oroszországi Föderáció Kormánya közötti nukleáris energia békés célú felhasználása terén folytatandó együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2014. évi II. törvényben kihirdetett együttműködési megállapodással meghozott – döntésnek az előkészítő irataira vonatkozott. Emellett az elsőfokú ítélet meghozataláig – egyébként már a keresetindítást is megelőzően – az Oroszországi Föderáció Kormánya és Magyarország Kormánya között a Magyarország Kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami

hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló 2014. évi XXIV. törvénnyel kihirdetett finanszírozási egyezmény 2014. március 28-i aláírásával a beruházáshoz kapcsolódó hitelfelvételről is megszületett a döntés, míg 2014. december 9-én a megvalósítási megállapodások – a kormányzati honlapon is közzétett kormánybiztosi tájékoztatás szerint az erőmű tervezésének részleteit és a következő 12 év feladatait rögzítő EPC-szerződés, az üzemeltetési-karbantartási szerződés és az üzemanyag szerződés – is megszülettek.

Az ezeket követően, valamikor az alperes által sem specifikált jövőbeni időpontokban megszülető további döntések viszont már nem a létesítésről szólnak (hiszen arról a magyar fél a nemzetközi szerződéses kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódóan már döntött), hanem a megvalósításról. Így azonban minden, a paksi atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk(ok) létesítésével kapcsolatos döntés hatásairól és kockázatairól szóló társasági vagy szakértői dokumentum (tanulmány, hatásvizsgálat) tekintetében igaz, hogy döntés-előkészítő jellegre tekintettel automatikus nyilvánosságkorlátozásnak nincs helye.

Alárendelt érvelésként kifejttem, hogy még ha el is fogadjuk az ítéletnek azt, a közérdekű adatok megismerését egyébként kellően hosszú döntési spirállal a végtelenségig, de legalábbis az új blokk működési engedélyének harminc év múlva megszülető üzembehelyezési engedélyeinek kiadásáig – a támadott ítélet meghozatalakor hatályban ugyan még nem lévő, de abban már hivatkozott 2015. évi VII. törvény által álláspontom szerint egyértelműen alaptörvény-ellenes tartalommal megállapított ágazati nyilvánosságkorlátozó szabályban foglalt harmincéves időtartammal amúgy összhangban – megakadályozó megközelítését, hogy egy későbbi döntéshez történő felhasználás a korábbi döntés előkészítő anyagának nyilvánosságkorlátozását is biztosítja, akkor sem megalapozott az ítéleti érvelés. Sem az alperes beadványai, sem a bizonyítási eljárás során figyelembe vett más tény nem bizonyítja ugyanis azt, hogy a kereseti kérelem szerinti előkészítő adatok összessége összekapcsolható lenne a végrehajtási megállapodásokról, illetve a hatósági engedélyekről majd a jövőben születő újabb döntésekkel, így azok előkészítő anyagaként is értelmezhető lenne. Ezt a bíróság álláspontom szerint az alkotmányossági követelményeknek megfelelően csak a konkrét iratok tartalmi elemzése alapján végezhetné volna el, illetve természetesen nem az Egyezményt kellett volna megszületett döntésnek tekintenie az ítélete szempontjából, hanem természetesen a finanszírozási egyezményt és a másodfokú ítéletig megszületett megvalósítási megállapodásokat is. A megtagadási ok fennállását ugyanis az alperes és a bíróság által elfogadott érvelés alapján (egymáson alapuló döntések folyamata részben ugyanazon döntés-előkészítési anyagokra alapítva) nyilvánvalóan a kereseti kérelem elbírálásakor ténylegesen

még folyamatban lévő döntés-előkészítés tekintetében kellett volna elbírálni ahhoz, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő igény és az előkészítés bizalmas jellegéhez fűződő közérdek összevetése valóban megtörténhessen.

Logikailag kizártnak tartom, hogy az ebben a körben kezelt adatösszesség teljes mélységében előkészítő anyaga lenne a paksi bővítésre vonatkozó későbbi, végrehajtási jellegű döntéseknek is: a finanszírozás módjával vagy a megtérüléssel kapcsolatos elemzések például nyilvánvalóan nem szerepelnek majd az építési engedélyezési eljárásban, márpedig a finanszírozási konstrukció alapelemeire vonatkozó döntések a jogerős ítélet meghozataláig teljes körben megszülettek.

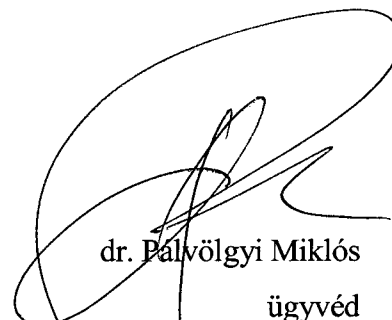
Ennek megfelelően a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését.

3.3. A támadott ítélet végül nem végzi el a kért adatok körén belül lényegi információk megismerésének megtagadását megalapozó minősítési eljárások eredményének tartalmi felülvizsgálatát. Tekintettel arra is, hogy ennek elérésére a peren kívüli eszközökkel sem volt és most sincs lehetőségem, ez álláspontom szerint sérti a 4/2015. (II. 13.) AB határozatban a minősítés eredményének felülvizsgálatával összefüggésben kifejtett követelményeket, ami figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság által a törvényalkotói mulasztás megszüntetésére megállapított határidő eredménytelenül telt el – szintén sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését.

Mindezek alapján kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a támadott ítéletet semmisítse meg. Az indítvány közzétételéhez hozzájárulok.

Budapest, 2015. június 1.

Tisztelettel:

dr. Pálvölgyi Miklós
ügyvéd

SCHIFFER ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA
1027 Budapest, Margit krt. 50-52.
tel: 212-6996, tel/fax: 225-7340
asz.: 18095829-2-41
Dr. Pálvölgyi Miklós
ügyvéd